

Nr 445

Av herrar **Stefanson** och **Nyman**, om utredning rörande punkt-skatterna.

(Lika lydande med motion nr 538 i Andra kammaren)

Under tidigare riksdagar har i motioner framhållits det principiellt felaktiga i att samhället genom olikheter i den indirekta beskattningen skatte-lägger olika varuslag olika hårt.

Punktskatterna utgör, särskilt efter den senaste höjningen av den allmänna varuskatten, en svår belastning för många branscher. Dessa skatter medför, särskilt när de uttages jämsides med den allmänna varuskatten, att ifrågavarande varor kommer i ett högt prisläge och därmed försätter branschen i ett ogynnsamt konkurrensläge. Skatten för dessutom med sig ökade omkostnader för företagen genom ett betydande merarbete med varuregistring, skattedeklaration och redovisningar, vilket även betyder en ekonomisk belastning. För vissa varuslag har punktskatternas införande motiverats med att de vore att hänföra till lyxkonsumtion som i ett beträngt statsfinansiellt läge borde beskattas för att förstärka statens inkomster men även för att begränsa konsumtionen. Detta argument är inte relevant för vår tid. I den höga levnadsstandard som råder i dag har människorna råd att för sin personliga trevnad för hemmet och fritiden inköpa varor som fyller andra behov än att tillgodose livets nödtorft. Flera av de punktskattebelagda varuslagen har inte mer lyxkaraktär än en mångfald andra varuslag. I varje fall är det inte statens sak att avgöra vad som för den enskilda människan kan betraktas som lyxkonsumtion eller ej. Punktskatterna innebär ofta ett ingrepp från statens sida i människornas fria konsumtionsval.

Vi ansluter oss till vad 1952 års kommitté för indirekta skatter bl. a. framhöll i sitt betänkande. Kommittén betonade det angelägna i att den indirekta beskattningen gjordes likformig. En vara borde således inte beskattas högre än en annan, om inte särskilda motiv för den högre beskattningen föreläge. Kravet på likformighet i beskattningen finge dock inte utsluta att jämsides med en generell indirekt beskattning bibehölles en särbeskattning av sådana varor som enligt utbildad praxis ansetts böra beskattas i särskild ordning. De varor kommittén härmed åsyftade var sprit- och maldrycker, tobak samt motorfordon och motorbränsle. I fråga om dessa varor föreslog kommittén därför inte någon förändring.

De punktskatter som enligt kommitténs mening borde upphöra vid genomförandet av en allmän indirekt beskattning var skatten på tandkräm, mun-

vatten och schamponeringsmedel, skatten på essenser och extrakter avsedda för beredning av alkoholhaltiga drycker ävensom försäljningsskatten på guldsmedsvaror och grammofonvaror samt pälsvaruskatten. Gemensamt för alla dessa skatter är att de inbringar staten relativt obetydliga inkomster och är förenade med en förhållandevis kostsam administration för skatteuppbörd och kontroll.

Förra årets riksdag tog ett steg mot avskaffandet av punktskatterna genom att besluta en utredning om slopandet av skatten på gräddglass. Vi anser det emellertid från konkurrens- och kontrollsynpunkt väl motiverat att detta beslut kommer att omfatta all glass.

I en särskild motion av herr Stefanson m. fl. i första kammaren och herr Kollberg m. fl. i andra kammaren föreslås omedelbara åtgärder för en provisorisk nedsättning av den särskilda försäljningsskatten på guldsmedsvaror. Denna motion är motiverad av speciella förhållanden inom branschen.

Med stöd av ovan anförda synpunkter hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte företaga en skyndsam utredning av gällande punktskatter i syfte att nå den av 1952 års kommitté för indirekta skatter förordade likformigheten i den indirekta beskattningen.

Stockholm den 25 januari 1963

Stig Stefanson

Sven Nyman
